

ДАВАЙТЕ ЗНАЙОМИТИСЯ

Привіт! Мене звать Шерлоком. Не дивуйтеся, але ми, собаки, теж можемо розмовляти. Звісно, що наша мова відрізняється від людської, тож люди її погано розуміють. Хоча люди бувають різні. Мій теперішній хазяїн — Степанович, мене добре розуміє. Не те що попередній, якого звали Мишко. Цей Мишко називав мене Рексом, Степанович спочатку — теж, але згодом відбулися події, що спонукали його гідно оцінити мої розшукові таланти, внаслідок чого я став Шерлоком. А ще Степанович сказав, що я з породистих собак, ротвейлер. Не знаю, йому видніше.

Мешкаю я у Степановича в його двокімнатній квартирі в багатоповерхівці. Це зовсім поряд із за-тишним парком, куди ми з ним постійно ходимо гуляти. Тут я познайомився з мешканцями сусідніх будинків: догом Рокі, вівчаркою Діною та іншими собаками, і ми стали друзями. Тут зі мною відбувалися різноманітні пригоди, але про це пізніше. Краще я почну з мешканців нашої квартири.

Окрім мене тут живе папуга Кеша, клітка з яким стоїть на високому холо-дильнику на кухні. Цей малий папуга дуже ба-лакучий, іноді від його безперервних розмов-ще-бетань починає боліти голова. Може тому, щоб

він трохи помовчав, Степанович час від часу накриває клітку хустиною?

До нас часто приходять донька Степановича Вероніка (Степанович називає її Ніка) зі своїм маленьким сином Данькою (Данилом). Ох, який же він бешкетник! Чого тільки не трапилось через цього малого розбишаку!

Тож хочу розповісти вам про деякі з моїх найцікавіших пригод. Сподіваюсь, що вам сподобається. Якщо, раптом, будуть якісь сумніви щодо правдивості моїх розповідей, то запитайте в моїх друзів Рокі, Діни, Сема та інших, або в самого Степановича. Запевняю вас — усе чистісінька правда! Гав!

ПРОПАЖА

Одного літнього дня я дрімав біля ніг Степановича, який сидів на лавці у парку недалеко від нашого будинку і щось переглядав у планшеті.

— У нашому парку загубився маленький хлопчик! Щойно, — повідомив Степанович, звертаючись до мене. — Мамки-няньки бігають, шукають... Просять повідомити, якщо хто побачить... А чому ж не слідували за малим? Три рочки дитині! В телефоні, мабуть, сиділи? Звісно ж повідомимо, якщо побачимо! Дивись, тут фото малого є! Біда! Побачиш, повідомиш мене. — І показав мені його на екрані планшета.

